

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

11. szám | *Pārśva Ekādaśī* | 2021. szeptember 17.

Pénz És Prédikálás

Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Az a pénz, ami segíthet a Kṛṣṇa-tudatú mozgalom terjesztésében, nem az anyagi világ része, és - azt gondolva, hogy anyagi - nem szabad róla lemondani. Śrīla Rūpa Gosvāmī a következőt javasolja:

anāsaktasya viṣayān
yathārham upayuñjataḥ
nirbandhaḥ kṛṣṇa-sambandhe
yuktaṁ vairāgyam ucyate

Ha az ember semmihez sem ragaszkodik, és mindent Kṛṣṇával kapcsolatosan fogad el, akkor megfelelő helyzetben, a birtoklásérzet felett áll.

Bhakti-rasāmṛta-sindhu 1. 2. 255.

Kétségtelenül nagy mennyiségű pénz folyik be, de - az érzékkielégítés reményében - nem szabad ragaszkodnunk hozzá, hanem minden fillért a Kṛṣṇa-tudat Mozgalmának terjesztésére, s nem pedig érzékkielégítésre kell költeni. Veszélyben van az a prédikáló, aki nagy mennyiségű pénzt kap, mivel ha a kapott adományból akár csak egy minimális összeget is személyes érzékkielégítésre költ, azzal bűnbeesett áldozattá válik. A Kṛṣṇa-tudat Mozgalom prédikátorainak rendkívül óvatosnak kell lenniük, hogy a mozgalom terjesztéséhez szükséges hatalmas mennyiségű pénzt nehogy rosszul használják! Ne legyen ez a pénz a szenvedéseink forrása, hiszen Kṛṣṇára kell költeni, ezzel téve azt örök boldogságunk forrásává. A pénz az Lakṣmī, a szerencse istennője, Nārāyaṇa társa. Lakṣmījīnak mindig Nārāyaṇával kell maradnia, s ekkor nem kell majd félni a leeséstől.

Śrīla Prabhupāda magyarázat - részlet
Śrīmad-Bhāgavatam 7. ének, 13. fejezet, 32. vers

Belső Férgek

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Prabhupāda

Egyszer az *Ananda Bazaar Patrika* című napilap szerkesztője a következőket mondta Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurának:

- Úgy látom, sok képmutató, nem igazán őszinte személy van a misszióban. Nem egyezik meg az amit mondanak és amit cselekszenek. Miért nem teszed ki őket? Hadd menjenek haza, házasodjanak meg vagy csináljanak valamit. Miért tartod őket a *maṭhában*?

- Mi lenne jobb hely, mint ez a *maṭha*? Létezik-e jobb hely, hogy megmentsük őket? Lehet, hogy jók, lehet, hogy rosszak, de ha a szerencséjük engedi, akkor megjavulhatnak. Ha nem, akkor mit is tehetnék? Van jobb hely ennél? Nem, nincs. - felelte Śrīla Sarasvatī Ṭhākura.

Egy másik alkalommal a Bhaktivinoda Ṭhākura Intézet igazgatója kérdezte Śrīla Sarasvatī Ṭhākurát:

- Sok *bhakta* mindent feladott, a *maṭhában* élnek és odaadó szolgálatot végeznek. Miért nem jutnak el mégsem a fejlett szintre?

- Azért, mert féreg van bennük, ami belülről elkezdte őket megenni. Ezek a *bhakták* táplálkoznak, de a férgek miatt nem jutnak energiához. Ugyan odaadó szolgálatot végeznek, de a fejlődésüket az anyagi vágyak és a titkos rossz szokások megeszik, és így gyengék lesznek.

A Brahmacārī És Az Erkölcsös Feleség

Részlet a Nṛsiṁha Purāṇából

Ahogyan tizennyolc *mahā-purāṇa*, azaz fő *purāṇa* létezik, úgy létezik tizennyolc kevésbé jelentős

purāṇa is, melyeket *upa-purāṇa* néven ismerhetünk. A *Nṛsiṁha* vagy *Narasiṁha Purāṇa* ezen *upa-purāṇák* egyike, de mivel középpontjában az Úr Viṣṇu iránti odaadás áll, a *Nṛsiṁha Purāṇát* a jóság kötőerejében lévő írásnak tekintik.

A *Nṛsiṁha Purāṇa* egy hiteles forrás, melyet az *ācāryáink* közül többen is idéztek. Például a *namas te nara-siṁhāya prahlādāhlāda-dāyine* kezdetű híres imát Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī a *Śrī Caitanya-caritāmṛtája Antya-līlā* 16. fejezetében citálja.

A *Nṛsiṁha Purāṇa* tizenharmadik fejezetéből származó következő történet a büszkeség negatív hatásait és egy erkölcsös hölgy erejét illusztrálja.

Különleges Erő

Élt egyszer egy becsületes *brāhmaṇa*, akit Kaśyapának hívtak. Minden szentírást tökéletesen elsajátított és igen járatos volt abban is, hogy elmagyarázza őket. Mivel nem volt hajlandó mások kötelességét elvégezni, nap mint nap az Úr Narasiṁha imádatába merült és folyamatosan *yajñákat* mutatott be. Minden reggel és este a szent tűzbe áldozatot ajánlott, s az otthonába érkező *brāhmaṇákkal* és más vendégekkel szemben mindig megfelelően, vendégszerető módon viselkedett.

Volt egy Sāvitrī nevű felesége, akit rendkívül erkölcsös személyként tisztelt mindenki, s férje szolgálatában feddhetetlen életet élt. Erkölcsösségének és odaadásának köszönhetően azzal a különleges erővel rendelkezett, hogy az érzékeken túli dolgokat is ismerte.

A Nagyszerű Brahmacārī

Kosala földjén is élt egy bölcs *brāhmaṇa*, az ő neve Yajñaśarman volt. Rohiṇī nevű felesége minden kedvező tulajdonsággal és hibátlan karakterrel bírt. Amikor a fiuk, akinek a Devaśarman nevet adták megszületett, Yajñaśarman a védákban előírt összes tisztító szertartást bemutatta. Amikor a fiú nyolc éves lett, az apja a szent zsinór szertartást is elvégezte, s a védák tanulmányozásában foglalta le. Miután Devaśarman elsajátította a védikus tudást, az apja meghalt, így őt és az anyját is a bánat töltötte el.

Devaśarman a szentek útmutatásai alapján elvégezte apja temetési szertartását, s úgy döntött, hogy különböző helyeket felkeresve zarándokútra indul. Idővel elterjedt a hír, hogy ő egy nagyszerű *brahmacārī*. Nem volt egy hely, aholt élt volna, s folyamatosan vándorolt, közben pedig védikus *mantrák* éneklésével, áldozatok bemutatásával és koldulással tartotta fenn magát.

Mindeközben férje halála és aszkétaként élő fia hiánya miatt támogatás nélkül maradt anyja rendkívüli módon szenvedett.

Égj Hamuvá!

Egy nap, vándorlásai során Devaśarman egy folyó partjára ért, ahol megfürdött. Ruháját a földre terítette száradni, s leült meditálni. Épp ekkor egy varjú és egy gém szállt arra és felkapták a ruháját. Devaśarman dühös lett és durván utánuk kiabált. Ekkor a madarak a földre ejtették a ruhát és rápiszkítottak, majd tovább repültek. A fiú haraggal a tekintetében nézett rájuk, és a madarak azonnal hamuvá égtek. Devaśarman meglepődött, amikor ezt látta, és arra a következtetésre jutott, hogy vezeklés tekintetében a világon senki nem egylő vele.

Lemondásainak erejétől büszkévé válva távozott a folyópartról, hogy a közeli faluban alamizsnát kérjen. Odaért ahhoz a házhoz, ahol Kaśyapa és Sāvitrī lakott, s az ajtóhoz lépve adományt kért Sāvitrītől, aki épp ekkor szolgálta fel férjének az ebédet. Habár látta, hogy Devaśarman ott áll az ajtóban, nem szólt semmit, hanem a férjére figyelt. Miután az befejezte az étkezést, melegvízzel megmosta a lábát, s csak ezután ment, hogy valamit adjon a *brahmacārīnak*.

Devaśarman, miután oly sokáig várakoztatták, nagyon mérges lett. Újra és újra vörösen izzó szemekkel pillantott az odaadó feleségre, aki a viselkedését látva neveve így szólt:

- Ó, dühöngő bölcs! Én nem a varjú vagy a gém vagyok, amelyik a folyóparton dühöd erejénél fogva halottan hullott a porba. Viselkedj illendően, ha adományt szeretnél tőlem elfogadni!

Devaśarman Sāvitrī adományának elfogadása után csendben távozott. Miközben sétált vissza a folyóhoz, egyre csak az járt a fejében, hogy Sāvitrī hogyan tudhatott a varjúról és a gémről. Koldulóedényét a parton hagyva visszament a faluba. Miután Sāvitrī befejezte az ebédjét és a férje távozott, a *brahmacārī* odament hozzá és megkérdezte:

- Ó, áldott hölgy! Kérlek, mondd el, hogyan tettél szert az érzékeken túli dolgok ismeretének misztikus képességére!

Egy Bölcs Tanács

- Ó, *brāhmaṇa*, hallgasd figyelmesen a válaszom! Ez a misztikus képesség, mely a birtokomban van annak az eredménye, hogy figyelmesen és következetesen végeztem az erkölcsös feleségek előrt kötelességeit. A férjének végzett szolgálat a feleség alapvető kötelessége. Ó, emelkedett személy! Én mindig elvégeztem e kötelességemet, sőt, ezen kívül más dolgot nem is ismertem. Azért tettem szert erre az erőre, mert éjjel-nappal, anélkül, hogy kérdeztem volna, teljes elégedettséget nyújtottam férjemnek, s mindig szeretettel és odaadással vártam őt. Ha érdekel, mégvalamit elmondhatok neked. Apád *brāhmaṇa* volt, adományokból élt, téged pedig a védikus tudásra tanított. Amikor meghalt és elvégezted a temetési szertartását, öreg és özvegy anyád helyzetét figyelmen kívül hagyva jöttél ide. Ez a szegény szerencsétlen asszony most támasz nélkül van, miközben téged csak az érdekel, hogy valamit ehess! Az anyád a méhében hordott, s miután megszült, szeretettel és ragaszkodással nevelt, mindent megtett érted, még az ürüléked is eltakarította. Te elhagytad őt és az erdőben mentél lemondásokat végezni. Ó, *brāhmaṇa*, nem szégyelled magad? Mire számítasz, mit nyersz majd azzal, hogy az erdőben vándorolsz? Anyád szenvedése miatt a szádból bűz árad.

Bármilyen erőd is legyen, azt csak az apádnak köszönheted, aki életed során különféle *saṁskārákat* végzett. Ó, rosszindulatú bűnös! Nemrég minden ok nélkül két ártatlan állatot is halálra égettél! Mindezek eredményeképp az összes szent fürdőd, a szent helyeken tett látogatásaid, minden meditációd és áldozatod hiábavalóvá vált! Ó, *brāhmaṇa*! Azok, akik az anyjukat szerencsétlen helyzetben látják, hiába élnek, míg azok, akik törődnek vele, mindig odaadóan védelmezik, minden jutalmat megkapnak ebben s a következő életükben is!

Menj azonnal, és mentsd meg az anyád életét! Az ő védelmezése a te legnagyobb vezeklésed! Felejtsd el a dühöd, mivel az minden összegyűlt kiválóságodat elpusztítja nemcsak ebben, de a következő életedben is! A madarak megöléséért bűnhődnöd kell!

Ó, *brahmacārī*! Amit mondtam, az mind igaz. Ha érdekel a végső boldogság, akkor követned kell a tanácsomat! - miután az odaadó feleség e tanácsot adta a *brāhmaṇa* fiának, elhallgatott.

- Ó, áldott hölgy! Kérlek, bocsásd meg, hogy mérgesen rád nézve megbántottalak! Elmondtad, mi jó nekem. Ó, becsületes hölgy! Miután visszatérek, és majd anyám gondját viselem, mit kell csinháljak, hogy a legfelsőbb célt elérjem? - kérdezte Devaśarman Sāvitrītől.

Tridaṇḍi-sannyāsa

Sāvitrī az odaadó feleség így válaszolt: - Jól figyelj! Elmondom neked, milyen kötelességeket kell teljesítened! Koldulással kell fenntartanod az anyád, és a két madár megölése miatt is el kell végezned az előírt vezeklést.

- Kosala földjén él egy lány, aki *brāhmaṇa* családba született, s az a sorsa, hogy a feleséged legyen. Miután hazatértél, az apja felajánlja majd neked, s akkor el kell fogadnod őt. Egy fiút fog szülni, aki aztán fenntartja a családot.

punar-mṛtāyāṁ bhāryāyāṁ bhavitā tvaṁ tridaṇḍakaḥ
sa yaty āśrama dharmeṇa yathoktyānuṣṭhitena ca
narasiṁha-prasādena vaiṣṇavaṁ padapāpsyasi

- Miután a feleséged eltávozott, a *tridaṇḍi-sannyāsa* rendbe kell lépned, s ha őszintén követed a *sannyāsa āśrama* szabályait, az Úr Narasiṁhadeva kegyéből bizonyosan el fogod érni az Úr Viṣṇu hajlékát.

- Azért jövendöltem meg mindezeket, mivel kérdeztél, de ha nem hiszel a szavaimban, akkor tégy úgy, ahogy jónak látod!

- Ó, odaadó feleség! Azonnal visszamegyek, és anyám gondját fogom viselni. Ó, kedvező személy! Amikor hazaértem, mindent úgy fogok tenni, ahogyan mondtad. - válaszolta Devaśarman, és azonnal útnak indult. Miután hazaért, dühtől és illúziótól mentesen törődött az anyjával. Később megházasodott, s egy fiúval áldotta meg a sors. Amikor a felesége meghalt, a vándor szerzetesek életét fogadta el, s egy szinten állóként tekintett a kavicsokra, kövekre és az aranyra, és az Úr Narasiṁhadeva kegyéből elérte az Úr lelki hajlékát.

* * *

Felmerülhet a kérdés, hogyan lehet az, hogy a *brahmacārīnak* kötelessége volt gondoskodni idős édesanyjáról? Mivel vallásos elfoglaltságnak áldozta magát, és szigorúan követte a *brahmacarya* fogadalmat, nem mentesült e kötelezettségétől, ahogyan azt a *Śrīmad-Bhāgavatam* 11. ének 5. fejezet 41. verse is említi?

devarṣi-bhūtāpta-nṛṇāṁ pitṝṇāṁ
na kiṅkaro nāyam ṛṇī ca rājan

sarvātmanā yaḥ śaraṇaṁ śaraṇyaṁ
gato mukundaṁ parihṛtya kartam

Bárki, aki teljesen feladott minden világi kapcsolatot és tökéletesen elfogadta a felszabadulást adományozó, s menedéknyújtásra egyedül megfelelő Úr lótuszlábainak menedékét, az többé nem tartozik senkinek, s többé nem szolgája senkinek, sem félistennek, sem ősatyának, sem szentnek, sem más élőlénynek, rokonnak illetve az emberi társadalom egyetlen tagjának sem.

Meg kell jegyezzük, hogy a *Bhāgavatam* ezen utasítása csak azokra érvényes, akik teljesen elfogadták az Úr menedékét. Habár úgy tűnt, Devaśarman *brahmacārī* igen jámbor életet élt, cselekedetei mégsem voltak az lelkiek, s a jámbor tettek végzésével illetve a szent helyekre történő zarándoklatokkal az volt a célja, hogy az anyagi vallásosságot elérje. Nem azért hagyta el az otthonát, hogy a Legfelsőbb Úr vagy transzcendentalisták társasága után kutasson, és egy hiteles lelki tanítómesternél sem keresett menedéket. Habár önmagát a világi kötelezettségek felett állónak gondolta, útkeresése csak külsődleges, így vallásos anyjának elhagyása helytelen tett volt.

Mivel cselekedetei az anyagi síkon mozogtak, azok egyetlen eredménye a duzzadó hamis tekintély volt. E büszkeség aztán dühvé fejlődött, mely később a két madár megölésére ösztönözte.

Devaśarman hitt valamennyire a jámbor tettekben, így rendelkezett *karma-adhikārával*, a képesítéssel, hogy a védikus vallási rendszernek megfelelően cselekedjen, de az Úrnak való meghódolásban nem hitt, így *bhakti-adhikārával* sem rendelkezett, azaz nem gyakorolhatta a *kṛṣṇa-bhaktit*. Ha a *karma-adhikārát* birtokló személyek nem követik a *varṇāśrama-dharma* elveit, akkor bűnös tettek végzésébe bonyolódnak, s ez volt az oka, hogy az erkölcsös és mindenttudó feleség azt tanácsolta Devaśarmannak, hogy menjen haza.

Kṛṣṇa így tanította Uddhavát:

tāvat karmāṇi kurvīta
na nirvidyeta yāvatā
mat-kathā-śravaṇādau vā
śraddhā yāvan na jāyate

Ameddig az ember nem mentes a gyümölcsöző tettekhez és az anyagi élvezetekhez fűződő ragaszkodástól és amíg nincs hite a Kṛṣṇa dicsőségének hallásával és éneklésével kezdődő odaadásban, addig a *karma* vallásos elveinek, azaz a *varṇāśramának* megfelelően kell cselekednie.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 20. fejezet, 9. vers

Aztán Kṛṣṇa a következő fejezetben a következőképp beszél:

sve sve 'dhikāre yā niṣṭhā
sa guṇaḥ parikīrtitaḥ
viparyayas tu doṣaḥ syād
ubhayor eṣa niścayaḥ

Erkölcsös dolog abban a helyzetben szilárdnak lenni, melyre az ember képesített. Viszont felelőtlen és a vallással ellentétes dolog olyan helyzetet elfogadni, melyre képesítetlen. Ez a világos végkövetkeztetés.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 21. fejezet, 2. vers

A védikus rendszerben, azaz a *varṇāśrama-dharmában* elfoglalt helyzetének megfelelően cselekedve Devaśarman fokozatosan valódi elkülönülésre tett szert, majd ezt követően a *sannyāsa* rendbe lépett, s végül elérte az Úr lelki lakhelyét.

Forrás

Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī: *Śrī Caitanya-caritāmṛta*. Fordította Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. Bhaktivedanta Book Trust, Los Angeles. 1975.
Kṛṣṇa-dvaipāyana Vyāsadeva: *Narasiṁha Purāṇa*. Nag Publishers. Delhi, 1987.
Kṛṣṇa-dvaipāyana Vyāsadeva: *Śrīmad Bhāgavatam*. Fordította: Hṛdayānanda Dāsa Gosvāmī. Bhaktivedanta Book Trust, Los Angeles. 1983.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog